

ततः प्रवृत्तमत्यर्थं रामरावणयोस्तदा ।
 मरुत् तद्वैरथं युद्धं सर्वलोकभयंकरं ॥ १ ॥
 ततो रान्नसैन्यं च कुरीणां च मरुद्वलं ।
 प्रगृहीतप्रहरणं निश्चेष्टं व्यवतिष्ठत ॥ २ ॥
 संप्रयुद्धौ हि तौ दृष्ट्वा बलिनौ रामरावणौ ।
 व्याक्षिप्तकृदयाः सर्वे परं विस्मयमागताः ॥ ३ ॥
 नानाप्रहरणव्यग्रैर्भुजैर्विस्मितबुद्धयः ।
 तस्थुः संप्रेक्षमाणास्ते जिघांसन्तौ परस्परं ॥ ४ ॥
 रक्षसां रान्नसेन्द्रं च वानराणां च राघवं ।
 पश्यतां विस्मिताक्षणां सैन्यं चित्रमिवाबभौ ॥ ५ ॥
 तौ तु तत्र निमित्तानि दृष्ट्वा राघवरावणौ ।
 कृतबुद्धौ स्थिरामर्षौ चक्रतुर्गुह्यमुत्तमं ॥ ६ ॥
 जेतव्यमिति काकुत्स्थो मर्तव्यमिति रावणः ।
 उभौ तौ वीर्यसर्वस्वं युद्धेऽदर्शयितां परं ॥ ७ ॥
 ततः क्रोधाद्दशग्रीवः शरान् संधाय वीर्यवान् ।
 मुमोच ध्वजमुद्दिश्य राघवस्य रथे स्थितं ॥ ८ ॥
 ते शरास्तमनासाद्य पुरन्दररथध्वजं ।
 रथशक्तिं परामृष्य निपेतुर्धरणीतले ॥ ९ ॥